

Ја, туготни, дивотни и добротни, Јоко Са-
јак, небески ратник, омражени и облапор-
ни мркач и здувач, несрећник и недатњик, који
је прошао врелине и студени, поигравао се че-
сто са благим и лаким смртима, имам снаге још
толико да будем сам, без младића из нашег чу-
веног места, несвршеног студента медицине и
лудог записивача, кога је прогутала до послед-
ње капи крви чудесница небеског парка, без по-
моћи записивача из Аковске вароши, грешног
Григорија Дијака, свих живописаца и записива-
ча са Никољ Пазара, Брскова и Дубровника гра-
да, забележака нашег народног просветитеља и
учитеља, без Вранешке лепотице и лепоте беда-
ра њених, очију несрећног Стамболије, кога је
докрајчила тврда вера и жеђ за бреговитим и ва-
ловитим женским пољанама, станем на мегдан
јуначки свима, свему живом и мртвом, и укрче-
лим и четврти ћерт удобног ми гроба, да би мо-
ји записи могли да оставе клицу из које ће се
једног срећног дана испилити скаска за чуђење
људима из нашег чувеног места и целом бого-
ветном свету.

Поставио сам ћерт на камен станац кога не-
ће издробити зима и љутина. Четврти ћерт биће
моја душа и спас мојој лепој смрти. Испод глат-
ког неба над Превијом, подно поља Суранова, у

тами удобног му гроба, започиње своју последњу причу небески ратник, наш веселник и усрдник, Јоко Сајак, уверен да је влага неће појести, ни ветар 'ладни ометати.